ANGELILLO REAPARE ÎN SCENĂ...

„ÎȚI ADUCI AMINTE DON HELENIO?..."

● O POVESTE DE ACUM 12 ANI, DESPRE O IUBIRE NEÎNȚELEASĂ ● „AVEAM ÎNTREGUL MILANO LA PICIOARELE MELE" ● „TE-AM REVĂZUT DEUNĂZI, LA TELEVIZIUNE, RUȘINAT ȘI STÎNGACI..."

ANGELILLO — „ACUZATORUL"...

În întreaga opinie fotbalistică italiană a produs o mare senzație un recent interviu al lui **Antonio Valentin Angelillo.** Vă mai amintiți de el? Dacă nu, să vă ajutăm puțin memoria... Internațional argentinian, alcătuind — la un moment dat — cu **Sivori** și **Maschio,** în reprezentativă, o tripletă cum aceasta nu mai avusese de mult, **Angelillo** a fost solicitat și obținut de cluburile italiene. Ca de altfel și ceilalți doi componenți ai **„tripletei de aur"**, cum era numită, a selecționatei **Argentinei.** Vine deci în **Italia.** Succes mare în campionat, deplină mulțumire din partea lui **Internazionale**, unde a cunoscut perioada de glorie din peninsulă. Pînă cînd vine la clubul din **Milano, Helenio Herrera.** Atunci s-a dezlănțuit una dintre cele mai zgomotoase și mai răsunătoare dispute dintre un antrenor și un jucător. **Helenio** l-a trecut pe tușă pe **Angelillo,** reproșîndu-i viața nesportivă. Era în scenă atunci, în scena vieții lui **Angelillo,** o tînără cîntăreață, cu care — de altfel — s-a și căsătorit. Dar cu prețul plecării de la **Internazionale** și, poate, al începerii decăderii lui ca jucător. Fiindcă, de atunci, **Angelillo** a părăsit eșalonul vedetelor din **„il calcio"** și a tot coborît pe scara aprecierii și a competițiilor. Astăzi, îl găsim la o echipă din a patra divizie, ca jucător-antrenor...

Dar **Angelillo** reapare în actualitate. **„Îți aduci aminte Don Helenio?"** este titlul interviului publicat de aproape toate cotidienele de sport din **Italia.** În acest interviu, **Angelillo** reia povestea dramei sale, punînd-o însă față în față cu rătăcirile, de același ordin — de acum — ale lui **Helenio Herrera.** Se știe că celebrul antrenor și-a părăsit familia, expediind-o în **Spania,** împins de o pasiune nebună pentru o tînără ziaristă, în vîrstă de 25 de ani, **Fiora Gandolfi.** Acum, după 12 ani, **Angelillo** îi replică, cu amărăciune „magului" : **„Îți mai aduci aminte? Îți mai aduci aminte de drama unui jucător care trebuia să-și ascundă dragostea? Eu nu distrugeam nici o familie... Eu nu trebuia să-mi expediez în Spania nevasta și copiii ca să-mi desfășor nestingherit aventura. Iată cum soarta plătește. Mai curînd, sau mai tîrziu, dar plătește. Acum, afirmi că ai dreptul la o viață privată. Atunci, fiindcă era vorba de mine, nu încetai o clipă să faci publice toate amănuntele intime ale vieții mele... Acum vorbești de rușine și de bun simț. Atunci mă exilai la Rapallo, doar-doar Ilia** (n.n. iubita lui Angelillo) **mă va părăsi. Aveam, atunci, întregul Milano la picioarele mele și a trebuit să plec. Dețineam recordul recordurilor la goluri și la comportare și mi s-a arătat tușa! Ți-aduci aminte, magule, cînd îmi spuneai : Logodnica ta este Internazionale! Te-am revăzut deunăzi, la televiziune cînd citeai — rușinat și stîngaci — scrisoarea de scuze pentru faptul că ai părăsit pe jucători, la Torino, spre a-ți însoți marea pasiune într-un voiaj privat... Este foarte dureros să vorbești despre amintiri așa de triste. Dar — de data aceasta — trebuia să-mi ușurez și eu sufletul. Este prima și ultima oară cînd l-am atacat pe Helenio Hererra după ce m-a distrus ca jucător. Voi lăsa iarăși să cadă asupra trecutului valul tăcerii și al uitării. Aș dori însă ca don Helenio să învețe ceva din lecția care o trăiește el, acum".**

...ȘI „ACUZAȚII" : HELENIO HERRERA ALĂTURI DE MAREA LUI (ACTUALA) PASIUNE, LA O „PARADĂ A MODEI"...

Cele cîteva spicuiri din lungul interviu al lui **Angelillo** demonstrează că profesorul trebuie să fie el — înainte de orice — un exemplu. Pentru că, altfel, lecțiile sale nu vor mai avea decît sensul ridicolului... Și profesorul **Herrera** și-a cam dezmințit, prin fapte, lecțiile pe care le-a predat și le-a pretins executate cu asprime, fără concesii, atîția ani...

CONTRADICȚIILE UNUI TURNEU...

Note

Cu prilejul înapoierii echipei „cocoșului galic" din turneul sud-american, presa franceză invita pe suporteri să vină la Orly în întîmpinarea ei, probabil ca urmare a rezultatelor înregistrate de alb-albaștri, rezultate socotite — în general — ca bune. Dar iată că, la ora fixată, doar o duzină de persoane era prezentă pe imensele peroane ale aeroportului în așteptarea fotbaliștilor ce traversaseră oceanul. „Pentru ce această indiferență?", se întreba în coloanele revistei Miroir Sprint, ziaristul François Thebaud. Și tot el răspunde.

Dar, mai înainte de a-i publica opiniile, să reamintim rezultatele reprezentativei Franței în turneul din America de Sud : 8.I. : Argentina — Franța 3—4 ; 12.I. : Argentina — Franța 2—0 ; 18.I : F.C. Curitiba — Franța 2—1 ; 21.I : F.C. Internacional Porto Alegre — Franța 1—3 ; 24.I. : Universitario Lima — Franța 0—0. În aparență rezultate bune dar asupra cărora F. Thebaud ridică multe semne de întrebare.

Așadar, victorie cu 4—3 în primul meci. Dar, după cum scrie Miroir Sprint, televizînd a doua repriză a partidei, „O.R.T.F. a servit cauza adevărului, arătînd zdrobitoarea superioritate a... învinsului și extraordinara șansă a învingătorului". Televizarea celui de-al doilea meci (în care Argentina și-a luat revanșa) a dovedit „caracterul anormal al primului rezultat, revelația mediocrității echipei argentiniene și «a fortiori» a adversarului său", a cărui echipă națională, în ciuda imenselor resurse ale fotbalului din această țară „îl reflectă foarte palid" și „a cărui eliminare în faza preliminară a ultimului C.M. a fost la fel de logică, de normală ca și eliminarea echipei Franței".

Ziaristul francez se ocupă apoi de formațiile de club pe care le-a întîlnit echipa antrenată de Georges Boulogne („De ce echipe de club?", se întreabă el. Pentru că „Boulogne a dorit cu orice preț să evite riscurile mari"!), punîndu-le la colț și pe ele : „Victoria asupra lui Internacional Porto Alegre a fost cîntată ca un triumf asupra uneia dintre cele mai puternice echipe de club din Brazilia. Puțin interesa (...) că Internacional a fost o echipă fără pregătire fizică, revenită din vacanță (...)" etc. În schimb, „singura performanță", este de părere F. Thebaud, a fost ultimul meci al turneului, cel de la Lima, „cel mai bun — și încă de foarte departe — jucat de echipa Franței pe continentul american".

De ce este atît de nemulțumit ziaristul francez de tricolorii săi? Pentru că „echipa Franței a efectuat turneul în timpul vacanței fotbalului sud-american și n-a înfruntat (cu excepția lui Universitario) decît echipe demobilizate (...)". Și atunci, publicul, care are fler, cum să vină în întîmpinarea echipei?, transpare din rîndurile gazetarului de la „Miroir Sprint".

Scriind rîndurile de mai sus, gîndul ne-a dus, firesc, la turneele pe care le efectuează Dinamo și Rapid în America de Sud. Pentru că reprezentantele noastre au jucat cam în compania acelorași adversari. Numai că turneele formațiilor românești au fost organizate mai tîrziu (Dinamo a debutat la 18 ianuarie, Rapid a susținut prima partidă la 3 februarie) decît cel al echipei Franței, sud-americanii avînd în felul acesta suficient timp de pregătire pentru a reintra în normal. În plus, Dinamo a susținut întîiul joc la Lima, în compania lui Universitario, o echipă în plină formă.

Ni se par cam tari considerațiile ziaristului francez. Poate cel puțin pentru faptul că peste tot în continentul sud-american se dispută actualmente partide și turnee internaționale și chiar jocuri inter-țări...

NOUTĂȚI ÎN „CUPA EUROPEI CENTRALE"

Tradiționala competiție **„Cupa Europei Centrale"** va suferi unele modificări, chiar din viitoarea ediție, în ceea ce privește sistemul competițional. Reprezentantul federației maghiare de fotbal, **Andras Trepitko** și secretarul general **Janos Bőrzsei,** au avut convorbiri, zilele trecute, cu președintele federației austriece de fotbal **Heinz Gerő,** unde s-a propus, printre altele, și schimbarea sistemului de desfășurare a amintitei competiții.

Propunerea maghiară constă în următoarele : federațiile de specialitate din **Austria, Ungaria, Italia, Cehoslovacia** și **Iugoslavia** vor înscrie **în competiție numai cîte o echipă.** Din oficiu, va fi inclusă echipa cîștigătoare a ediției precedente.

Întrecerea unei ediții se va desfășura în decurs de 2 ani, jocurile urmînd să se desfășoare sistem campionat tur-retur, fiecare echipă susținînd cîte 10 jocuri. Federațiile de fotbal din țările participante, sînt obligate să înscrie în competiție numai echipe clasate pe locurile 1—6 în campionatele respective. De asemenea, vor trebui să comunice cu precizie localitatea în care activează, precum și legăturile aeriene și feroviare cu orașele respective.

Federația austriacă și-a însușit această propunere și urmează ca ea să ia legătura și cu celelalte federații, pentru a le cunoaște părerea.

PREA LUNGĂ EXPECTATIVĂ...

Carnet extern

Regulamentul jocului de fotbal, deținînd o vechime respectabilă, a suferit — totuși — puține modificări în decursul agitatei sale existențe. A reprezentat această împrejurare un avantaj sau un handicap pentru evoluția fotbalului sub raportul spectaculozității și al primenirii sale tactice? Pînă la un moment, credem noi, conservatorismul era util; dintr-o anumită etapă, aceasta în care ne aflăm, se cere însă ca regulii jocului să țină mai mult seama de cerințele fotbalului, de realitățile vieții fotbalistice. Cum se știe, „tribunalul suprem" al regulamentului, singura instanță împuternicită să emită reguli în materie este „International Board", acea comisie constituită pe lîngă F.I.F.A., de componență engleză. Partea foarte curioasă a lucrurilor a reprezentat-o faptul că International Board a supraviețuit chiar și în perioadele cînd federația engleză se rupsese de organul internațional suprem al fotbalului. Și nu au fost scurte asemenea momente...

Acum, cînd mai ales sub raportul îmbunătățirii condițiilor de arbitraj, se pun cu acuitate probleme de modificări, s-ar impune o apariție în arenă a federației internaționale. În ultima perioadă de timp s-au emis o mulțime de păreri și de idei, menite să aducă o perfecționare a sistemului de arbitraj, mai ales în privința supravegherii suprafețelor de pedeapsă și de poartă, acolo unde se nasc, în mare proporție discuțiile, litigiile și contestațiile de arbitraj. Recent, am publicat și noi o propunere, culeasă din presa internațională asupra apariției arbitrilor de poartă sau, eventual, a modificării atribuțiilor arbitrilor de linie.

Întrebarea care se pune este însă aceasta : nu este momentul ca și comisia de specialitate F.I.F.A. să se agite? Am înregistrat — în timp — doar unele meciuri demonstrative asupra unor noi dispoziții privind legea ofsaidului și aruncarea de la tușe și, apoi, tăcere. Faptul că (deși reacțiile nu au fost așa de furtunoase ca în 1966) și la C.M. 1970 au existat defecțiuni de arbitraj destul de grave — și tot în capitolul validare goluri — ar trebui să urnească totuși, din inerție pe cei de la F.I.F.A. Dar împrejurarea că una dintre reputatele personalități ale fotbalului mondial, **dr. Andreievici** (Iugoslavia), nu mai are în atribuțiile sale și dirijarea sectorului arbitraj-regulament, care a trecut în subordinea englezului **Aston,** mă face să cred că nu trebuie să ne așteptăm așa de curînd la evenimente noi în materie. Ceea ce nu este de loc de natură să ne bucure...

ef. i.

ȘESTERNEV RĂSPUNDE LA TREI ÎNTREBĂRI

A. ȘESTERNEV, fundașul central și căpitanul echipei T.S.K.A. Moscova, campioană actuală a U.R.S.S., a răspuns în cadrul unui interviu publicat de ziarul **„SOVIEȚKI SPORT"**, la următoarele trei întrebări :

1. CE CREDEȚI DESPRE SUCCESUL DV.?

R : Păcat că în ultimii 12 ani T.S.K.A. a ocupat de 5 ori locul 3 și n-a ajuns mai sus. Dar această mîhnire nu ne-a descurajat. Cel puțin pe mine, pentru că am fost convins că și pe strada noastră va fi pînă la urmă sărbătoare. În ultimii ani, creînd un schelet sigur, conducătorii echipei au început să selecționeze băieți care să se încadreze în ansamblul nostru nu numai din punct de vedere al jocului, ci și spiritual. Aceasta ne-a ajutat nu numai să depășim „pragul bronzului", dar să cîștigăm acum și medalia de aur.

2. CE CREDEȚI DESPRE CEILALȚI LAUREAȚI?

R : Sînt moscovit și de aceea mă bucur că cei trei laureați sînt vechile cluburi moscovite. Fiecare din ele are un stil propriu, tratează în felul său problemele tactice. Dinamoviștii sînt adepții jocului în mișcare. Marea lor mobilitate a creat cele mai favorabile condiții pentru dublare și ajutorul reciproc. Ei sînt, ca nimeni alții, puternici prin spiritul lor colectiv. Și arma noastră tactică de bază este capacitatea de manevră, dar dacă la dinamoviști, care au în componența lor extreme rapide ca **Evriujhin** și **Eștrekov,** cea mai mare parte a mișcărilor lor au ca scop asigurarea succesului pe flancuri, la noi eforturile sînt dirijate pentru organizarea loviturilor prin eșalonul al doilea, pe care-l conduce experimentatul și maturul conducător de joc **Fedotov.**

ȘESTERNEV, căpitanul reprezentativei U.R.S.S., în acțiune, la ultima ediție a C.M. din Mexic.

3. CE PĂRERE AVEȚI DESPRE CAMPIONATUL ÎNCHEIAT?

R : După cîte știu, acest campionat a lăsat nemulțumiri în rîndul iubitorilor fotbalului. Incontestabil, o parte din răspundere pentru această situație revine fiecărui participant la campionat. Dar, dacă vom fi sinceri, în acest domeniu multe depind de calitatea jocului celor mai populare cluburi de la noi — Spartak Moscova, Dinamo Kiev, Dinamo Tbilisi... Imediat după campionatul mondial, cei de la Spartak au strălucit printr-un joc percutant, frumos și de conținut, care într-o măsură a mai șters din impresia lăsată de slaba evoluție a națională în Mexic. Apoi Spartak n-a mai făcut față la presiune, calitatea jocului său a scăzut, flacăra s-a stins. Și a mai venit și insuccesul din Elveția.

Dar aceasta nu-i totul. Fotbalul modern pune cerințe înalte. Se știe că jucînd într-o manieră lentă, mulți maeștri sovietici au demonstrat execuții frumoase. Cum crește însă ritmul de joc, tehnica noastră începe să dea rebuturi. Numărul lor crește sensibil pe terenuri proaste, cu mingi de slabă calitate. După cîte îmi amintesc, jocurile finale din ultimii ani pot fi numite apoteoze ale campionatelor. Azi, însă, bălăcindu-ne în noroi, apoi în zăpadă, noi n-am mai putut demonstra fotbalul pe care-l cere spectatorul și pe care noi înșine îl iubim. Și aceasta a influențat, de asemenea, aprecierea calității fotbalului nostru.